

604

Besluit van 29 juli 1994, houdende aanwijzing van financiële instellingen en financiële diensten in het kader van de Wet identificatie bij financiële dienstverlening 1993

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën, Centrale Directie Wetgeving, Juridische en Bestuurlijke Zaken, d.d. 10 januari 1994, nr WJB 93/1455;

Gelet op artikel 1, onderdeel a, onder 6°, artikel 1, onderdeel b, onder 8° en artikel 6, onderdeel d, onder 8°, van de Wet identificatie bij financiële dienstverlening 1993;

De Raad van State gehoord (advies van 29-03-1994, no. W06.94.0020);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van 18 juli 1994, nr. WJB 94/943 M;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Als financiële instelling in de zin van artikel 1, onderdeel a, onder 6°, van de Wet identificatie bij financiële dienstverlening 1993 worden de volgende ondernemingen en instellingen aangewezen:

- a. een onderneming of instelling die creditcards uitgeeft, met uitzondering van de onderneming of instelling waarvan de door haar uitgegeven creditcards alleen gebruikt kunnen worden bij die onderneming of instelling of bij een onderneming of instelling die behoort tot dezelfde groep in de zin van artikel 24b, Boek 2, van het Burgerlijk Wetboek;
- b. de natuurlijke persoon, rechtspersoon of vennootschap die beroeps- of bedrijfsmatig ten behoeve van of op verzoek van een ander munten of bankbiljetten wisselt, munten of bankbiljetten uitbetaalt tegen inlevering van een of meer cheques of munten of bankbiljetten uitbetaalt op vertoon van een creditcard;
- c. de natuurlijke persoon, rechtspersoon of vennootschap die beroeps- of bedrijfsmatig een speelcasino in de zin van artikel 27o, tweede lid, van de Wet op de kansspelen organiseert.

Artikel 2

Als financiële dienst in de zin van artikel 1, onderdeel b, onder 8°, van de Wet identificatie bij financiële dienstverlening 1993 worden de volgende diensten aangewezen:

a. het uitgeven van creditcards, met uitzondering van het uitgeven van creditcards die alleen gebruikt kunnen worden bij de onderneming of instelling die deze creditcards uitgeeft of bij een onderneming of instelling die behoort tot dezelfde groep in de zin van artikel 24 b, Boek 2, van het Burgerlijk Wetboek;

b. gelegenheid bieden, door middel van een speelcasino in de zin van artikel 27o, tweede lid, van de Wet op de kansspelen, mee te dingen naar prijzen en premies, tegen een betaling met een tegenwaarde of gezamenlijke tegenwaarde welke gelijk is aan, dan wel meer bedraagt dan f 25.000,-- anders dan in Nederlandse bankbiljetten en munten.

Artikel 3

Als op de financiële dienst betrekking hebbende gegevens als bedoeld in artikel 6, onderdeel d, onder 8°, van de Wet identificatie bij financiële dienstverlening 1993 dient in het geval van een financiële dienst als bedoeld in artikel 2 het creditcardnummer en het corresponderende bankrekeningnummer geregistreerd te worden.

Artikel 4

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 september 1994, met uitzondering van artikel 1, onderdeel c, en artikel 2, onderdeel b, welke in werking treden met ingang van 1 januari 1995.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 29 juli 1994

Beatrix

De Minister van Financiën,
W. Kok

Uitgegeven de zestiende augustus 1994

De Minister van Justitie,
A. Kosto

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vijfde lid jo. vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

NOTA VAN TOELICHTING

Richtlijn nr. 91/308/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld (PbEG 1991, L 166/77), is op 10 juni 1991 aanvaard. Deze richtlijn is in Nederland onder meer uitgevoerd in de Wet melding ongebruikelijke transacties en de Wet identificatie bij financiële dienstverlening 1993.

De Wet identificatie bij financiële dienstverlening 1993 biedt in artikel 1, onderdeel a, onder 6°, en artikel 1, onderdeel b, onder 8°, de mogelijkheid tot het bij algemene maatregel van bestuur aanwijzen van financiële instellingen en financiële diensten in de zin van deze wet. Daarnaast biedt deze wet in artikel 6, onderdeel b, onder 8°, de mogelijkheid gegevens aan te wijzen die betrekking hebben op de financiële diensten die op grond van artikel 1, onderdeel b, onder 8°, aangewezen zijn en die die financiële instellingen vervolgens dienen vast te leggen op een zodanige wijze dat deze toegankelijk zijn.

In het onderhavig besluit is van deze bevoegdheid gebruik gemaakt. Daarbij is tevens rekening gehouden met de wensen van de Tweede Kamer, die kenbaar gemaakt zijn tijdens de behandeling van voorstellen voor de Wet identificatie bij financiële dienstverlening 1993 en de Wet melding ongebruikelijke transacties.

In artikel 1 worden instellingen aangewezen die als financiële instelling in het kader van de Wet identificatie bij financiële dienstverlening 1993 aangemerkt worden, namelijk:

- a. creditcard organisaties; hierbij worden bedoeld de organisaties, die creditcards uitgeven die kunnen worden gebruikt voor het doen van betalingen aan winkeliers, hotels en dergelijke die bij die creditcard maatschappij op grond van een overeenkomst zijn aangesloten. In dit geval zijn niet bedoeld de creditcard organisaties, zoals bijvoorbeeld een aantal Nederlandse warenhuizen die hebben, waar slechts binnen de eigen organisatie van deze kaart gebruik kan worden gemaakt;
- b. de wisselkantoren die geld wisselen en/of al dan niet op vertoon van een creditcard of tegen inlevering van een cheque geld verstrekken. Op korte termijn wordt de registratie van en het toezicht op wisselkantoren geregeld in de Wet inzake de wisselkantoren;
- c. de speelcasino's in de zin van artikel 27o, tweede lid, van de Wet op de kansspelen.

In artikel 2 worden diensten aangewezen die als financiële diensten in het kader van de Wet identificatie bij financiële dienstverlening 1993 aangemerkt worden, namelijk het uitgeven van creditcards, met uitzondering van het uitgeven van kaarten die slechts binnen de organisatie gebruikt kunnen worden, en het bieden van gelegenheid, door middel van een speelcasino in de zin van artikel 27o, tweede lid, van de Wet op de kansspelen, tot het meedingen naar prijzen en premies, tegen een betaling met een tegenwaarde of gezamenlijke tegenwaarde van f 25.000,- of meer, anders dan in Nederlandse bankbiljetten of munten. De diensten die wisselkantoren aanbieden vallen al onder artikel 1, onderdeel b, van de Wet identificatie bij financiële dienstverlening, en behoeven daardoor niet apart in dit artikel te worden opgenomen.

In artikel 3 worden gegevens aangewezen die financiële instellingen voor de in artikel 2 aangewezen financiële diensten, buiten de al ingevolge de wet vereiste gegevens, in combinatie daarmee dienen te registreren, namelijk: de nummers van de uitgegeven creditcards en het nummer van de eventueel met de creditcard corresponderende bankrekening.

In de schriftelijke behandeling is door de PvdA-fractie gevraagd aan de reikwijdte van de identificatie bij financiële dienstverlening 1993 creditcard organisaties en wisselkantoren toe te voegen. Uit het oogpunt van het bestrijden van het witwassen van gelden is tijdens de mondelinge behandeling van de beide wetsvoorstellen (kamerstukken II 1992/93 en 1993/94, nr 23 008 en 23 009), een motie, ingediend door de heer Schutten, aangenomen (kamerstukken II 1993/94, nr 23 009, nr. 15) waarin wordt gevraagd casino's als financiële instelling aan te wijzen. Speelcasino's worden tevens onder de werking van de wet melding ongebruikelijke transacties gebracht. Met dit besluit wordt aldus uitvoering gegeven aan de wensen van de Tweede Kamer.

De Minister van Financiën,
W. Kok